

UNUTULMAYAN ACI ve TATLI HATIRALAR

İstanbul Y.İ.E. de okurken (1975-79), Üsküdar Cuma Pazarında bulunan Malatyalı İsmail Ağa Camisinde İmam-Hatiplik görevimi de sürdürdüm.

1979 yılında mezun olduktan kısa bir müddet sonra Bilecik ilimize bağlı Gölpazarı ilçesine müftü olarak tayin edilmişim. Vazifeye hızlı başlamış, Karadeniz fırtınası gibi, orada fiilen kaldığım bir seneden daha az bir zaman içerisinde değişik işler başarma imkân ve fırsatı bulmuştum. Müftülüğten önce İst. İHL’de de kısa bir süre öğretmenlik yapma fırsatı bulmuş ve bu dönemde de okul öğrencilerini, merhum Yusuf Karaca ve M.Salim Gök Hoca ile birlikte rehber öğretmen olarak Umreye götürme tecrübesi yaşamıştım.

<https://haremeyn.com/tr/sayfa/ahmet-ziya-hocanın-ilk-umre-ve-ortadogu-gezisi-hatiralari-1980m-1400h>

Altı ülkeyi kapsayan bu gezimiz esnasında Mekke Üniversitesi'ne bir dilekçe yazıp vererek yüksek lisans yapmak için müracaat etmişim. Döndükten sonra, müftü olarak tayinim çıktığını görünce, üç çocuğumu eşim ile beraber Of'taki köyümüzde anne ve babamın yanına bırakarak Gölpazarı'na tek başıma gidip göreve başladım. Orada göreve başladıktan 6 ay sonra Mekke Üniversitesi'nden kabul ve davet yazısı geldi. Tereddütsüz müftülüğü bırakıp Mekke'de yüksek lisans yapmak üzere gitmeye karar verdim. İstifa dilekçemi yazıp cebime koyarak İstanbul'a döndüm ve öncelikle gelen davet yazısı ile Suudi Arabistan konsoloslukuna müracaat ederek vizemi aldım. Ücretsiz bilet alamam için onay yazısı da göndermişlerdi. Üç gün sonraya 05 Eylül 1980 tarihine biletimi de aldım. Ankara'ya gidip İstifa dilekçemi vermeyi planlarken İlahiyat Fakültesine gidip hocalarımla da vedalaşmayı düşündüm. Fakülteye gidip ilk uğradığım kişi Merhum Bekir Topaloğlu Hocamız oldu. İyi bir talebesi kabul ettiği için beni sever; bende kendisine saygı ve hürmette kusur etmemeye çalışırdım. Durumu kendisine anlattım; Ankara'ya gidip istifa dilekçemi vereceğimi söyleyince, **“sakın istifa etme, Tayyar Beye yazayım seni maaşlı mezun gönderelim; dönünce de senden istifade edelim”** dedi. O dakikaya kadar hiç bilmediğim ve düşünmediğim böyle bir imkândan istifade etmek için yeterli vaktim de yoktu; üç gün sonrası için uçak bileti almış ve hazırlıklarımı da tamamlamıştım. Rahmetli Hocam benim cevabımı bile dinlemeden elinde olan kırmızı kalemle önündeki kâğıda yarım sayfalık kısa bir not yazarak zarfa koyup bana verdi. **“Nasıl olsa Ankara'ya gidiyorsun; istifa dilekçeni vermeden bu notumu Tayyar Beye verip sonra gerek kalırsa istifa dilekçeni de verirsin”** dedi.

Hocamın, vakit kaybetme, hemen git tavsiyesine uyararak, diğer hocalarımıza uğramadan, hemen otogara gidip otobüse bindim ve Ankara'ya gittim. Diyanete uğrayıp Tayyar Beye kırmızı kalemle yazılmış yazıyı verdim. Tayyar Bey yazıyı okuyup bana tekrar verdiği için, yazı hala arşivimde durur. Böyle bir işlemin yetişebilmesi için yazının elden takip edilmesi gerektiğini söyleyip gereken yazı yazıldı ve bana verildi. Siyasi sıkıntılar sebebi ile Diyanet İşleri Başkanlığı işlemlerine Başbakan Demirel bizzat bakıyordu. Diyanet'in yazdığı yazı elimde olarak Başbakanlık Müsteşarlığına uğradım; yönlendirme sonucu girdiğim odada tonton bir beyefendi oturuyordu; aramızda geçen konuşmayı burada nakletmeyeceğim; merak edenler, aşağıda yazdığım şu linkten tıklayıp okuyabilir. 📄

<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2022/01/BÖYLE-ENAYİLERE-EN-ÇOK-İHTİYACIMIZ-OLDUĞU-BİR-DÖNEMDE-VEDA-EDİP-AYRILDI-ARAMIZDAN.pdf>

O gün Bakanlar Kurulu toplantısı olduğu için, daha önce tanımadığım, ismini bile duymadığım bu Müsteşar Bey, pazarlıkta mutabık kaldığımız üzere, onay yazımı yazdırdıktan sonra, gidip bizzat bakanlar kurulu toplantısına girdi ve Demirel'e onay yazısını imzalatarak bana getirdi. Bu kadar kısa zamanda bu işin halledilmesine herkes gibi ben de şaşırmıştım. Bir yıllık maaşlı izinli sayılıyordum.

Elimde Müsteşar ve Başbakanın imzasını taşıyan bir de belgem vardı. Sonraki ay ve yıllarda, bu belge nice işlerimi halletmenin anahtarı olacaktı. Vesile olanları dua, rahmet ve minnetle yâd etmeyi hiç ihmal etmedim. İki gün sonra 05 Eylül 1980 günü Mekke'ye uçtum. Bu sebeple gönlümde çok özel bir yeri olan muhterem Hocam M.Rüştü Âşikkutlu'nun cenazesine katılamamış olmanın üzüntüsü ile yola çıkmak zorunda kalmıştım. 41 yıl sürecek Mekke'deki ikametim esnasında, acısı ile tatlısı ile çok şey yaşayıp gördüm. Yüz bin kişinin üzerinde insana hac ve umre yaptırma fırsatı buldum. Seçkin âlim ve insanlarla tanışma imkânım oldu.

Oturumlu olarak bu gidişimden bir yıl önce rehber öğretmen olarak yaptığımız ziyaret esnasında kurduğumuz irtibatlar sebebi ile hiç acemilik yaşamamış kolayca yerleşip okul kaydımı yaptırabilmişim. Hac mevsimi çok yakındı; Karadenizli olmanın kazandırdığı hareketlilik ve sıcak ilişki kurmaya yatkın karakter yapım sebebi ile hızlı başladım. Yurtlarda Türkler bir arada kaldıkları halde ben Araplarla bir odada kalmayı tercih ettim. Kaldığım odada 5 kişi olarak kalıyorduk. Odamızda bir Suudlu, iki Filistinli bir de Suriyeli arkadaş vardı; beşinci kişi de bendim. İlkokuldan önce hafızlık yapmış, sarf nahiv okumuş sonra ilkokul 3. sınıftan başlayarak temel eğitimi almış, İHL ve YİE de bitirmiş olmam sebebi ile alt yapım sağlandı. Kısa zamanda konuşma sıkıntımı da hallettim. Hac mevsiminde mevsimlik çalışmalara katılıp hem ihtiyaçlarımı rahat karşılamak hem de eşimi ve üç çocuğumu yanıma alma hazırlığı yapmak istiyordum. Nitekim şartlar isteğime uygun gelişti ve kraliyet adına Türk hacıları ile anket yapmak üzere görevlendirilen ekip içerisinde bize de yer verilmişti. Değerli kardeşim ve hemşerim Şerafettin Kalay Hoca ile beraber eşleşerek işimize başladık. Şerafettin Kalay Hoca, babası Antalya'da görev yaptığı için, Antalya binasından başlayalım; hem Antalyalılarla görüşmüş hem de görevimizi yapmış oluruz dediği için ilk görev yeri olarak Antalya binasına girdik. İçeri girerken binada nöbetçi olarak görev yapan ilçe müftüsü arkadaşına bilgi verip, görev kâğıdımızı da göstererek, onay aldık. Takriben iki saat süren görevimizi bitirmiş, binadan ayrılmak üzere iken, hayatımızda hiç unutamayacağımız, Mekke'deki acı olaylar zincirinin ilk halkasını yaşadık. Benim için olduğu kadar Şerafeddin Kalay Hoca için de acı hatıra olarak yaşadığımız bu olayın sebep olduğu olaylar zincirinin iç yüzünü ve perde arkasını tam 40 yıl sonra tevafukken öğrendim. Hem de kimden biliyor musunuz? Olayı sorgulama talimatı veren kişinin kendisinden. İddia konusu olayın faillerinden birinin de ben olduğumu bilmeyen bu ağabeyimiz 80 küsur yaşında, ben de yetmiş merdiven dayadığım bir anda, whatsapp üzerinden yazışma yaparken, yazdığı olayla ilgili bir cümle gizli bir sırrı öğrenmeme vesile oldu. Burada bu yazışmaları aktaracak değilim. Sadece yazışmalarımızı derleyip toparlayarak sitemde yayımlayan küçük oğlum Usame'nin hazırladığı yazının linkini vermekle yetineyim. Merak eden oradan okuyabilir. 📖

<https://hamzali.org/wp-content/uploads/2022/01/Sami-Uslu-Ahmet-Ziya-2021-Yazismalari.pdf>

Bu hatırayı, Mekke'ye gittikten sonra, yaşadığım ilk acı hatıra olması ve İbret alınacak birçok yönü bulunması sebebi ile paylaşmaya değer buldum. Nasip olur fırsat bulursam ibretlik hatıralarımdan seçilmiş diğer bazılarını da paylaşmaya devam edeceğim inş.

**31.10.2022 Üsküdar
Ahmet Ziya İbrahimoglu**

Hamzalı'dan Mekke'ye Uzanan Hayat Hikâyemden Kesitler: 📖

<https://youtube.com/watch?v=C3jE2GgNrpc&feature=share>